

НАШЕ

РІК ВИДАННЯ 5-й
Газета виходить
щотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 10 (244)

Субота, 4 березня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ВИКОНАННЯ

СОЦІАЛІСТИЧНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ЗА 1971 РІК УКРАЇНСЬКИМ ТА БІЛОРУСЬКИМ ТОВАРИСТВАМИ ГЛУХИХ

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ

(основні показники)

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

1. Виконати річний план по обсягу реалізації продукції до 28 грудня 1971 року і дати продукції понад план на 2 мільйони карбованців.
2. Дати надпланового прибутку 1 мільйон карбованців.
3. Знизити собівартість товарної продукції на 1,5 процента або на 630 тисяч карбованців.
4. За рахунок використання резервів виробництва і посилення режиму економії виготовити додатково понад план товарів народного споживання на 636 тисяч карбованців.
5. Підвищити рентабельність виробництва за 1971 рік на 1,4 процента.
6. Виконати план по зростанню продуктивності праці на 105 процентів.
7. Освоїти 32 нових види виробів.
8. Впровадити у виробництво 79 заходів з нової техніки з економічним ефектом 78 тисяч карбованців.
9. Розробити і впровадити 350 рацпропозицій з економічним ефектом 138 тисяч карбованців.
10. Впровадити у виробництво 413 заходів з наукової організації праці з економічним ефектом до 200 тисяч карбованців.
11. За рахунок впровадження нової техніки, наукової організації праці і оргтехзаходів знизити трудомісткість виробничої програми 1971 року на 2 проценти або 355 тисяч нормо-годин.
12. Поліпшити якість продукції за рахунок:
 - впровадження малої механізації на швейних підприємствах;
 - впровадження на меблевих підприємствах оздоблювання меблів поліефірними лаками.
13. Навчити в 1971 році різних професій на УВП і в ПТУ 500 чоловік глухих і трудолаштувати їх згідно з набутими спеціальностями.

По будівництву

14. Для підвищення рівня культурно-виховної роботи серед глухих побудувати і ввести в експлуатацію клуб на 300 місць в м. Сімферополі.
15. Для поліпшення умов праці, житлових умов, підвищення добробуту трудящих Товариства передбачено будівництво виробничого корпусу в м. Харкові, двох житлових будинків на 96 квартир в містах Ровно та Черкасах.

По оргмасовій роботі

16. Досюгтися повного і якісного виконання основних заходів і контрольних цифр з оргмасової роботи, фізкультури і спорту, намічених на 1971 рік.

ВИКОНАННЯ

Річний план по обсягу реалізації продукції виконано 22 грудня 1971 року. Випущено надпланової продукції на 3,1 мільйона карбованців. Одержано надпланового прибутку 2,8 мільйона карбованців. Собівартість товарної продукції знижено на 3,8 процента або на 2 мільйони карбованців. Виготовлено понад план товарів народного вжитку — на 509,4 тисячі карбованців. В 1971 році рентабельність виробництва зросла на 6,4 процента. План по продуктивності праці виконано на 105,9 процента. Освоєно 83 види нових виробів, в тому числі 18 — вперше в Товаристві. Впроваджено 77 планових і 32 позапланових заходи з річним економічним ефектом в 91,2 тисячі карбованців. В 1971 році розроблено і впроваджено 452 рацпропозиції з економічним ефектом 162,8 тисячі карбованців. В 1971 році у виробництво впроваджено 671 захід з наукової організації праці, одержано економічний ефект в сумі 214,4 тисячі карбованців. Трудомісткість виробничої програми 1971 року знижена на 439,4 нормо-годин або на 2,5 процента. На Ворошиловградському УВП-2, Кам'янеч-Подільському, Львівському № 1, Лубенському, Чернігівському та інших підприємствах впроваджені: спецапки, спецлінійки, пристрої для намічування петель і гудзиків, пристрій для обрізування ниток на гудзикових і петельних машинах, пристрої для розмічування вати і ватину.

Впроваджено на Єнакієвському, Лебединському і Миколаївському підприємствах.

В 1971 році одержали спеціальності 641 чоловік. Всі вони трудолаштовані згідно з набутими спеціальностями.

Побудовано і введено в експлуатацію клуб на 240 місць з спортзалом в м. Конотопі, закінчено реконструкцію клубу на 400 місць з спортзалом в м. Запоріжжі; через невиконання підрядником договору клуб в Сімферополі буде введено в експлуатацію в I півріччі 1972 року.

Новий виробничий корпус в м. Харкові збудовано і буде введено в експлуатацію у I кварталі 1972 року. Житловий будинок в Черкасах на 56 квартир введено в експлуатацію. Житловий будинок в м. Ровно на 40 квартир (через невиконання договору підрядником) буде введено в експлуатацію в I півріччі 1972 року.

Всі заплановані заходи і контрольні цифри виконано повністю. Провести республіканські змагання з лижних гонок не було можливості (через відсутність снігу).

Квіти в цеху... Любовно доглядають їх виробничниці Львівського УВП-1.

На фото: Докія Гончарова поливає квіти.

БІЛОРУСЬКЕ ТОВАРИСТВО ГЛУХИХ

(основні показники)

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

1. Завершити виконання річного плану першого року п'ятирічки до 24 грудня 1971 року і дати понад план продукції на 800 тисяч карбованців.
2. Одержати 400 тисяч карбованців надпланового прибутку.
3. Збільшити виробництво товарів народного вжитку у порівнянні з минулим роком на 6,5 процента і виробити їх понад план на суму 665 тисяч карбованців, в тому числі:
 - швейних виробів — на 600 тисяч карбованців;
 - виробів текстильної галантереї — на 50 тисяч карбованців;
 - взуття шкіряного — на 15 тисяч карбованців.
4. Здійснити 35 заходів по прискоренню технічного прогресу, поліпшенню якості виробленої продукції з економічним ефектом 70 тисяч карбованців.
5. Підвищити розрахункову рентабельність на 6 пунктів проти плану.
6. План по зростанню продуктивності праці виконати на 104 проценти.
7. За рахунок раціонального розкרוу, вдосконаленню технології, скорочення відходів і втрат зеконормити сировини, матеріалів і електроенергії на суму 40 тисяч карбованців.
8. Одержати від впровадження раціоналізаторських пропозицій ефект у сумі 40 тисяч карбованців.
9. Освоїти виробництво 15 нових видів виробів.
10. Розширити шефську допомогу колгоспам, радгоспам з боку підприємств БілТОГ, виготовити на Гомельському УВП для підшефного колгоспу імені Кірова волокуш і запасних частин для сільськогосподарського обладнання та інвентаря на суму 1500 карбованців, на Гродненському підприємстві газозапірної арматури виготовити 5 комплектів зрихлювачів ґрунту і надати допомогу в обладнанні свиноферми в підшефному колгоспі «Перемога».
11. Навчити в 1971 році різноманітних професій 125 чоловік глухих і трудолаштувати їх на підприємствах Товариства.
12. Збільшити випуск продукції на 1 карбованець основних виробничих фондів на 3,4 процента проти плану.

По будівництву

13. Завершити реконструкцію Борисівського УВП, здати в експлуатацію гуртожиток в Бресті і ввести в експлуатацію 5750 квадратних метрів житлової площі.

По оргмасовій роботі

14. Достроково, до 10 грудня 1971 року, виконати всі контрольні завдання по організації роботи і провести понад план 20 зльотів, в сільській місцевості, 50 подвірних обходів.

ВИКОНАННЯ

Річне завдання по обсягу реалізованої продукції виконано за станом на 16 грудня 1971 року і випущено продукції понад план на 990 тисяч карбованців. Одержано надпланового прибутку 690 тисяч карбованців. Виробництво товарів народного споживання за 1971 рік у порівнянні з 1970 роком зросло на 11,6 процента, тобто випущено їх понад план на суму один мільйон 110 тис. карбованців, в тому числі: швейних виробів — на один мільйон 17 тис. карбованців; виробів текстильної галантереї — на 78 тис. карбованців; взуття шкіряного — на 15 тис. карбованців. Фактично за 1971 рік впроваджено 35 заходів з економічним ефектом 136,9 тисячі карбованців. Розрахункова рентабельність за 1971 рік зросла проти плану на 13,7 пункта. Розрахунковий план по продуктивності праці виконано на 109,8 процента. Зеконормлено сировини, матеріалів і електроенергії на 78 тисяч карбованців. Одержано економічний ефект від впровадження раціоналізаторських пропозицій — 61,5 тисячі карбованців. Освоєно за 1971 рік 18 нових видів продукції. Гомельським УВП глухих надано допомогу підшефному колгоспу на суму 11 тисяч карбованців, відпрацьовано на збиранні врожаю 254 людинодні; Гродненським ПГЗА виготовлено для підшефного колгоспу 10 комплектів зрихлювачів ґрунту, 36 одиниць нестандартного обладнання для механізації свиноферми, три комплекти різаків для соломорізки тощо; відпрацьовано 80 людиноднів на збиранні врожаю. Здобули професії 187 чоловік глухих. Випуск продукції на 1 карбованець основних виробничих фондів проти розрахункового плану збільшився на 10,6 процента. Завершено реконструкцію Борисівського УВП, здано в експлуатацію гуртожиток в Бресті, введено в дію 5750 квадратних метрів житлової площі. Проведено 407 зльотів (заплановано 240), 676 подвірних обходів (заплановано 310).

3 ПОГЛЯДОМ У ЗАВТРА

У первинних організаціях Івано-Франківського облвідділу УТОГ завершилася звітно-виборна кампанія.

Яких успіхів домоглися низові колективи? Чи виправдали довіру їх ватажки? Що хвилює сьогодні членів Товариства? Перш, ніж зробити остаточні висновки, мені хотілося б повернутися думками в минуле...

Це було півроку тому. Сонце вже хилося до обрію. Той трудовий день голова Коломийського міжрайвідділу УТОГ Я. І. Тріска та перекладач Світлана Селіванова завершили оформленням пенсії для глухого Ярослава Мельничука. А через кілька днів вони вже були в селі Рогиня Городенківського району, щоб влаштувати на роботу Миколу Бутницького.

Повернувшись до Коломиї, Я. І. Тріска та С. Селіванова взяли за інші невідкладні справи. Треба було побувати в міськвиконкомі та за місцем роботи Б. Томина і Б. Пазюка, щоб остаточно вирішити справу про надання їм житлової площі. І треба сказати, що вони допомогли їм.

У журналі проведеної роботи Коломийського МРВ знаходимо чимало таких записів: «допомогли в одержанні палива члену УТОГ В. Граб (с. Замулинці)», «оформлення пенсії М. Тихонюку (с. Сонов)», «трудоулаштування М. Палійчука» та інші.

В Івано-Франківському облвідділі УТОГ лише два міжрайвідділи — Коломийський і Калуський. Вони проводять велику масово-політичну і організаційну роботу: зльоти і наради передовиків сільського господарства, загальні збори членів Товариства, подвірні обходи, лекції і бесіди з глухими, надають їм різноманітну допомогу. Цей перелік можна продовжувати...

Член президії облвідділу УТОГ Валентина Василівна Кураченко, що була уповноваженою на багатьох звітно-виборних зборах, розповідає:

— Члени Товариства Витвицької первинної організації Долинського району провели торік екскурсію на скали Довбуша. А трудівники Нижньострутинської та Сарніківської первинних організацій Рожнятівського району по-

бували у Львівському філіалі музею ім. В. І. Леніна.

Керівники первинних організацій УТОГ завжди знаходять час, щоб поговорити з членами Товариства, провести бесіду, екскурсію або культпохід, розповісти їм про нові трудові звершення радянського народу, допомогти в найрізноманітніших питаннях або просто дати добру пораду.

Серед таких слід назвати голів первинних організацій УТОГ Платко Євдокію Василівну, Климко Ганну Михайлівну, Бігун Оксану Романівну, Перегірняк Анастасію Дмитрівну та ще багатьох інших.

Але й є такі організації, що працювали не на повну силу. Тепер їх ватажки виправдовуються тим, що члени територіальної організації живуть в різних віддалених і важкодоступних гірських селах. Мовляв, не було можливості часто збиратися для проведення бесід, на заняття гуртка по вивченню міміки тощо.

Звітно-виборна кампанія виявила в первинних організаціях прикрий промах і недоробки. У Калуському міжрайвідділі УТОГ незадовільно організовано змагання за присвоєння звання ударників комуністичної праці, хоч глухі, за незначним винятком, працюють тут добре.

Що слід зробити для того, щоб недопустити подібного в майбутньому? У чому криються їх причини? — про це йшла відверта розмова на звітно-виборних зборах.

Голова Калуського міжрайвідділу УТОГ М. Є. Пономаренко сказала:

— На зборах члени УТОГ розповідали про свої трудові внески у вирішення важливого завдання дев'ятої п'ятирічки — значного підвищення матеріального і культурного рівня життя народу. Переважна більшість з них працює в сфері матеріального виробництва. Вони підкреслювали, що успішне виконання завдань п'ятирічки залежить від наполегливої, сумлінної і свідомої праці кожної людини.

В мобілізації глухих на виконання завдань п'ятирічки велику увагу відіграє постійна увага до людей праці, слухна порада, тепле слово. Але це не всюди. Ось в

Букачівській первинній організації Галицького району члени УТОГ говорили про те, що їх ватажок Михайло Андрійович Дмитрук працював погано, мало приділяв уваги глухим, майже не проводив бесід. І якби не Процак Ганна Олексіївна, тут, взагалі, не було б ніякої роботи.

Так, саме в уважному ставленні до людей, до дорученої справи і полягає запорука успіху. Це добре розуміють в обласному відділі УТОГ, а тому й організовують семінари голів первинних організацій, надають їм практичну допомогу, виїжджаючи на місця. Крім цього, систематично заслуховують питання про роботу первинних організацій на засіданні президії.

І з доповідей, і з виступів на звітно-виборних зборах випливає спільний висновок: слід негайно розгорнути широку роботу, щоб не допустити жодної помилки, виявленої під час звітно-виборної кампанії, щоб на всіх ділянках члени УТОГ досягли нових трудових успіхів.

Н. КОНВАЛЮК.

м. Івано-Франківськ.

НОВОМИРГОРОД — РЕЗЕКНЕ

До цього вечора учні шостих і сьомих класів Новомиргородської спецшколи-інтернату готувалися до довго і наполегливо. А почалося все з того, що шестикласники разом зі своїм керівником Е. К. Омельчук зав'язали листування з однокласниками школи глухих дітей м. Резекне Латвійської РСР. Вони слали їм ширі листи, фотографії, листівки, значки, журнали та книги. Латвійські друзі відповідали такими ж листами і надіслали українським школярам кілька бандеролей. За рік дружніх зв'язків зібралось багато вражень і сувенірів. Настав час, коли можна було провести вечір, присвячений дружбі з латвійськими школярами.

Разом з керівниками класу Ельвірою Корнійвною Омельчук і Олександром Онисимівною Гриценко, вихователями Варварою Федорівною Степановою та Ма-

рією Ларіонівною Тищенко учні підготували до вечора прапор, герб і карту Латвії, а також виготовили стенд, на якому розмістили фотознімки, підручники, значки, листівки, надіслані їм юними латвійцями.

І ось урочисто розпочався вечір. Монтаж «Латвійська РСР» виконали шестикласники Марія Алексєєвич, Юрій Шакалій, Володимир Ладиґа, Олексій Тараненко, Ольга Іванова, Григорій Олександров.

Та не тільки вони. В монтажі взяли участь майже всі учні шостого і сьомого класів. Кожен розповідав про якийсь сувенір, або зачитував уривок з листа. Свої розповіді діти ілюстрували фотознімками та малюнками, які показували через епідіоскоп.

Потім господарі вечора виконали танець «Дружба» та латвійські танці, в яких крім виконавців монтажу взяли участь семикласники Олександр Галицький, Алла Богдан, Микола Калинчук та інші. Закінчився вечір латвійськими іграми, яких навчили дітей друзі з Резекне.

Свій вечір діти присвятили 50-річчю утворення Радянського Союзу. На вечорі вони дізнались, що наша Вітчизна об'єднує 15 рівноправних республік — сестер. Серед них — Україна і Латвія, в якій живуть і навчаються друзі з Резекне.

М. СУХОВ.

вчитель Новомиргородської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Кіровоградська обл.

И в шутку, и всерьез

Не судите очень строго
Этот шуточный сонет...
Милым женщинам УТОГ
Наш сердечнейший привет.
В уйме дел разнообразных,
Громко радуюсь весне,
Муж, готовясь встретить

праздник,

Вспоминает о жене.
Только в день 8 марта,
Что за прихоть? Ну и ну!
Муж, надев кухонный фартук,
Замещать идет жену.
Мы не знаем, как работал
И насколько он помог,
Но жена от сей заботы
Совершенно сбилась с ног.
Раньше кухонка сверкала
Идеальной чистотой,
А теперь такою стала,
Что не ступишь и ногой.
На столе картошки гряда,
Льется по полу вода,
На плите гора посуды
И дымит сковорода.
Он, бедняга, так загружен,
Сразу видно — не поспел:
Нету опыта у мужа
В части всех кухонных дел.
Муж жене быть должен другом,
Вывод сам собой идет:
Пусть мужья своим подругам
Помогают круглый год.

И. САПОЖНИКОВ.

ПУТІВКИ НЕ ЗА ПРИЗНАЧЕННЯМ

З кожним роком все більше трудящих глухих проводять свою відпустку в санаторіях, пансіонатах та будинках відпочинку. Для оздоровлення членів Товариства Центральне правління щороку виділяє понад 100 тисяч карбованців та близько двох тисяч безкоштовних і пільгових путівок в будинки відпочинку «Сосновий бір». Крім цього, ВЦРПС виділяє понад 500 путівок 30-ти процентної вартості в санаторії різного профілю для глухих, що працюють на Україні.

Проявляючи піклування про членів Товариства та їх сім'ї, керівники Дніпродзержинського і Дніпропетровського учбово-виробничих підприємств, Харківського облвідділу УТОГ організували в мальовничих місцях табори для відпочинку у вихідні дні та на період профвідпусток.

Організований відпочинок став невід'ємною частиною побуту радянської людини.

У грудні 1970 року секретаріат ВЦРПС прийняв постанову «Про усунення недоліків в розподілі і видачі путівок для санаторно-курортного лікування і відпочинку, призначених глухим робітникам і службовцям».

Контроль за виконанням цієї постанови Центральне правління

УТОГ доручило облвідділам УТОГ. Але, як показала перевірка, в ряді областей, зокрема, Донецькій, Дніпропетровській та інших частинах путівок видана особам, що не мають ніяких недоліків слуху.

В Херсонській області, наприклад, путівку в Сочі видали економісту шкіркомбінату чуячий т. Переваловій, в Кисловодськ — бухгалтеру Каховського райпобуткомбінату т. Либиній, в Єсентуки — бібліотекарю Дніпровського річкового пароплавства т. Кузнецовій.

Торік на Краматорському заводі Донецької області путівки в санаторії Сочі та Железноводська видали чуячим в той час, як на підприємстві трудяться 62 чоловіки глухих. В Дніпропетровській області близько 50 процентів санаторних путівок видано не за призначенням. Їх одержали чуячі службовці та керівні працівники.

В минулому році «згоріло» понад 100 безкоштовних путівок, виділених Центральним правлінням для глухих в будинки відпочинку «Сосновий бір», через те, що вони не прибули на відпочинок.

Все це сталося внаслідок того, що облвідділи УТОГ, профспілкові організації та первинні організації УТОГ не приділяють належної уваги розподілу путівок 30-ти процентної вартості, виділених для глухих.

Центральне правління вважає таке становище недопустимим.

Відсутність належного контролю за видачею путівок з боку деяких облвідділів УТОГ призводить до небажаних наслідків.

І. КОВНЕРОВ,
старший інструктор оргвідділу ЦП УТОГ.

Перекладач міміки та жесту... То найближчий друг і радник людини, яка через хворобу, або якесь інше нещастя позбавлена слуху — цього дорогоцінного дару природи.

З допомогою перекладача полегшується світосприймання безперервного і безмежного потоку інформації про наше сьогодення і від нас, членів Українського товариства глухих, безмежна дяка і шана йому, перекладачеві міміки та жесту, за безкорисливу і копітку праці.

На цьому фотознімку ви бачите перекладачів Кіровоградського УВП Т. В. Ярошевську (ліворуч) та Г. І. Агаркову за оформленням пенсійних справ трудівникам підприємства. Більше двадцяти років віддала Тамара Василівна нелегкій роботі перекладача. Продовжує вона трудитися і зараз.

Ганна Іванівна на цій посаді вже біля десяти років, а спільно вони виконують одну корисну справу — зв'язують людей, позбавлених слуху, з навколишнім світом.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

НЕДОЛІКИ ЛІКВІДОВАНО

23 жовтня 1971 року в нашій газеті була надрукована критична кореспонденція «В погоні за формалізмом», в якій йшла мова про недоліки в організації соціалістичного змагання на Полтавському УВП-2.

Як повідомила редакцію голова Полтавського облвідділу УТОГ А. Григоренко, стаття обговорювалася на відкритих партійних зборах. Критика визнана правильною. Там же була розроблена система конкретних заходів для ліквідації недоліків.

З тих пір пройшло декілька місяців. Який же стан справ тепер на Полтавському УВП-2! Набагато поліпшилась гласність соціалістичного змагання. Кожного місяця місцевком разом з первинною організацією УТОГ підводить підсумки зробленого і визначає переможців. На цехових стендах систематично ведеться облік виконання соцзобов'язань. Широко висвітлює хід соцзмагання стінна преса підприємства.

Більш тісними стали зв'язки з суперником по змагання — ко-

лективом Кіровоградського УВП. Між обома підприємствами відбувся обмін делегаціями. 18 лютого на загальних зборах колективу Полтавського УВП-2 з участю виробничої делегації кіровоградців були підведені підсумки соцзмагання між підприємствами. Матеріали передано в ЦП УТОГ для визначення переможця.

На УВП почали працювати школа комуністичної праці, в якій навчається 70 робітників, та школа по вивченню економіки.

За успіхи в соціалістичному змаганні за IV квартал минулого року районний комітет Комуністичної партії та райвиконком Жовтневого району м. Полтави нагородили Полтавське УВП-2 перехідним Червоним прапором.

ЗНАЧНИЙ внесок у розвиток технічного прогресу, на підприємствах УТОГ і УТОС вносить колектив Проектно-конструкторського бюро. Основне завдання бюро — активно допомогати підприємствам у розробці конструкторсько-технологічної документації по вдосконаленню організації праці, технологічних процесів, норм витрат матеріалів на виробі серійного й масового виробництва, впровадження нових видів виробів по всіх галузях промисловості, а також створення нестандартного обладнання на базі використання останніх досягнень науки і техніки.

План по розробці конструкторсько-технологічної документації за 1971 рік ПКБ виконало на 101,2 процента, що у валовому обчисленні становить біля 200 тисяч карбованців. Виробіток на одного працюючого становить 111,4 процента.

За минулий рік Проектно-конструкторське бюро розробило і переглянуло робочі креслення за єдиною системою конструкторської документації на 121 виріб. П'ятдесят один уже впроваджено на підприємствах нашого Товариства. Крім цього, переглянуто понад 36 технічних умов і описів, 2 республіканських стандартів, 16 технічних умов зареєстровано в Комітеті стандартів і впроваджено у виробництво.

При розробці і перегляді діючих стандартів і технічних умов на товари культурно-побутового призначення, технічно складні прилади тривалого користування, конструктори звертали увагу на надійність і довговічність їх роботи.

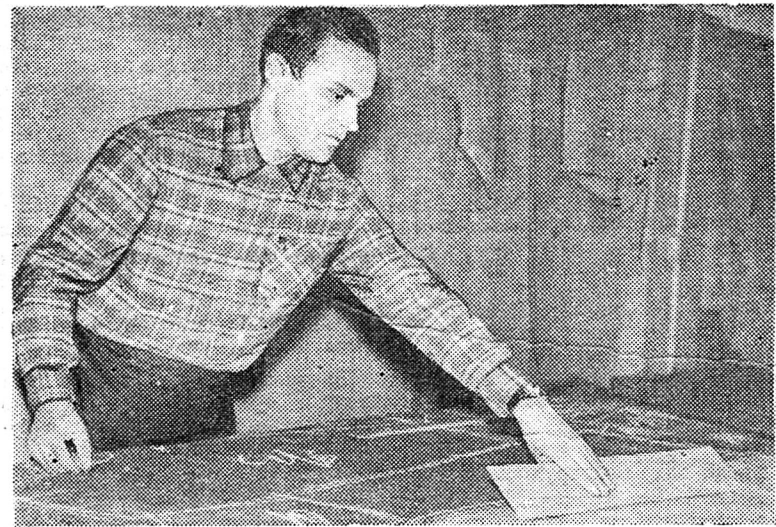
За єдиними уніфікованими кресленнями випускають полуторні металеві ліжка Комунарьське, Ворошиловградське № 1 та Дніпродзержинське УВП. На 14 найменувань виробів розроблено креслення для Київського УВП-1.

Успішно пройшли випробування в Київському Науково-дослідному інституті отоларингології ряд приладів, розроблених колективом сурдотехніків. Серед них прилад для масової аудіометрії «МАР-18», посилювач колективного користування «Спектр» та індивідуальний посилювач «ІУ-1» і дві установки для дослідження слуху в дітей від трьох до семи років.

Протягом 1971 року на підприємствах Товариства впроваджено у виробництво понад 53 найменування технологічної оснастки. На Комунарьському УВП з успіхом працює карусель, дві пресформи для випуску деталей корпусу і основи для виробів РПУ-2—на Київському дослідному підприємстві.

Ще тоді, як вперше обговорювався на Чернігівському УВП лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва та посилення режиму економії в народному господарстві», крейдувальник Борис Марусенко сказав:

— Боротьба за економію сировини і матеріалів — не короткочасна кампанія, і треба серйозно відгукнутись на цього Листа. А

це означає, що всі ми повинні глибше вивчати виробництво, аналізувати до дрібниць можливості економії сировини і матеріалів на кожному робочому місці, докласти всіх зусиль, щоб кожна вкладена у виробництво державна копія використовувалась якомога раціональніше.

ВНЕСОК КОНСТРУКТОРІВ

Понад 25 одиниць технологічної оснастки по випуску металевих ліжок — на Ворошиловградському УВП-1.

Для забезпечення суворої технологічної дисципліни на підприємствах Товариства впроваджено понад 40 технологічних процесів на основні виробі. Норми витрат матеріалів розроблено на всі вимірювальні рулетки, метрошки і лінійки для Київського УВП-1.

Колектив бюро чимало зробив у справі проектування і впровадження нестандартного обладнання, що підвищує продуктивність праці і механізацію виробничих процесів. Це напівавтомат для намотування вторинної обмотки трансформатора фільмоскопу «Світлячок», що його випускає Харківське УВП-1; стрічковий транспортер, що змінює кут нахилу, — для Київського дослідного підприємства. З допомогою цього механізму готову продукцію можна подавати на автомашину, його можна також використати для подачі сипучих вантажів. Кут нахилу цього механізму змінюється за допомогою ручної лебідки.

Паралельно-настиловальний агрегат спроектовано для Артемівського УВП. Впровадження цього

механізму дало можливість поліпшити роботу й підвищити продуктивність праці.

Велику практичну допомогу подано підприємствам нашого Товариства в справі перевірки й дотримання державних стандартів, якості вироблюваної продукції на Садгірському, Вінницькому, Запорізькому, Дніпродзержинському, Одеському № 2, Київському № 1 та Київському дослідному підприємствах.

Сектор технічної інформації підготував і випустив у світ 18 інформаційних листків, в яких опубліковано матеріали раціоналізаторів підприємств УТОГ і УТОС.

Перед колективом бюро в нинішньому році стоїть завдання — завершити роботу над приладами по сурдотехніці, що частково виконані в минулому році, забезпечити підприємства якісною документацією, подавати УВП максимальну технічну допомогу для впровадження нових видів виробів і достроково завершити план конструкторсько-технологічних робіт на нинішній рік.

Л. КРИЖАНІВСЬКИЙ,
начальник Проектно-конструкторського бюро УТОГ.

Марія Іванівна Антропенко (стоїть) — майстер швейного цеху Сімферопольського УВП. Принципова, ділова, вона взяла якість продукції під особливий контроль. І не тільки знайде недолік, а й завжди допоможе його ліквідувати. Саме за це ветерана виробництва, а працює М. Антропенко на УВП ось уже 16 років, поважають у колективі.

Фото Р. СКОВОРОДНИКОВА.

Ощадити в усьому

Після тих зборів минуло вже чимало часу. Боротьба за економію сировини і матеріалів, що злилась у перегляді норм витрат тканин, ниток та іншого, у зниженні витрат у виробництві, набрала широкого розмаху, стала одним з повсякденних першочергових завдань.

В липні 1970 року на УВП бу-

рів тканин, або десять тисяч карбованців.

Велика доля заощаджених тканин припадає на крейдувальника Бориса Марусенка. Уважність, кмітливість у роботі, досконале знання усіх правил технології крейдування — ось що дає йому можливість економічно крейдувати тканину при значному перевиконанні денних завдань.

— Для Марусенка, — говорить головний інженер УВП Ірина Олександрівна Захарова, — характерне те, що він завжди виконує доручені завдання з першого разу, не переробляючи. А робота у нього складна. Досить випустити з уваги лише одну, хай навіть незначну деталь для виробу, як уся завершена робота буде зведена нанівець — треба починати крейдування наново.

— Саме цим і подобається мені професія крейдувальника, — говорить Марусенко. — А любов до професії і велич грандіозних планів партії на дев'яту п'ятирічку надихають на творчість, на нові трудові звернення.

Борис Марусенко одним з перших на УВП підтримував почин ворошиловградців виконати дев'яту п'ятирічку по зростанню продуктивності праці за чотири роки, і вже зараз він трудиться в рахунок 1973 року. «Ощадливо і по-ударному» — ось девіз, яким він керується в праці.

А. БАРТКО.

На фото: ударник комуністичної праці, крейдувальник Чернігівського УВП Б. Марусенко за роботою.

Фото О. ВОРОТНЄВА.

НОВІЙ ТЕХНІЦІ — ЗЕЛЕНУ ВУЛИЦЮ

На Київському дослідному підприємстві, як і на більшості учбово-виробничих підприємств Товариства, важливий справі впровадження нової техніки і передової технології приділяється велика увага.

Гідний подарунок 50-річчю створення Радянського Союзу зробили новатори виробництва конструктор В. Губченко, начальник експериментального цеху М. Соїфер, слюсарі В. Гордієнко, П. Сак, Б. Мостицький. Це при їх участі виготовлена і вже проходить випробування в виробничих умовах установка для профілювання склопластику.

Ця операція зараз виконується на 250—500 тоннних пресах гарячо-

Буде — 1000!

Дружні дівчата! — так називають на нашому підприємстві комсомольсько-молодіжну бригаду, яка працює на конвеєрі складального цеху по виготовленню електромагнітних пускатів. Більшість з них — нещодавні випускники шкіл, але вже мають на своєму рахунку славні трудові діла.

Активно включившись у змагання на честь 50-річчя створення Радянського Союзу, складальники зобов'язалися довести випуск продукції до 800 пускатів за зміну замість 486 за нормою. Це значить підняти продуктивність праці на 66 процентів. Колектив бригади чудово розумів складність взятого завдання, адже масове виготовлення нової продукції складальники почали лише декілька місяців тому.

Йдуть випробування

го пресування. Виготовлена установка заміняє три—чотири таких преса і підвищує продуктивність праці на 350—400 процентів. Економія тільки фонду заробітної плати за рік складатиме близько 10 тисяч карбованців.

Подібні установки в майбутньому знайдуть застосування на інших підприємствах УТОГ.

Я. ШАТНИЙ,
старший інженер виробничого відділу ЦП УТОГ.

Перша партія ПМЕ-111—десять тисяч штук, яка була запланована на IV квартал минулого року, була відправлена Ворошиловградському електроапаратному заводу. На той час бригада складала за зміну 250—300 магнітних пускатів. Кожного дня складальники нарощували темпи, і ось 17 лютого бригада рапортувала: «Є — 875!».

Всім цим перемогам колектив бригади в першу чергу завдячує бригадирові Аллі Ткаченко. Хороший організатор, повна енергії, працелюбна, вона завжди для подруг приклад самовідданого ставлення до праці.

Колектив бригади повинен рішучості зустріти свято 50-річчя створення Радянського Союзу новими трудовими успіхами. Він зобов'язався довести виготовлення ПМЕ-111 до тисячі штук за зміну.

Т. СЕЗОНОВА,
голова бюро первинної організації УТОГ Донецького УВП.

ЗНАННЯ ЕКОНОМІКИ — КОЖНОМУ

Норма і зарплата

Що таке норма виробітку і навіщо вона? Норма — це кількість живої праці, яку необхідно затратити, щоб за відповідний час зробити певну кількість продукції. Норма виробітку — це перший елемент планомірного обліку робочого часу, це рухома опора, на якій науково «поєднується» праця людини і можливості техніки в інтересах Товариства, країни. Кожна застаріла норма виробітку і розцінка несе в собі економічну шкоду підприємству. Коли норми виробітку занижені, застарілі, вони легко перевищуються, а зростання продуктивності праці не відбувається. Це призводить до того, що ріст заробітної плати випереджає ріст продуктивності праці, що вкрай недопустиме явище.

Завдання керівників та інженерно-технічних працівників підприємств полягає в тому, щоб на основі впровадження нової техніки, оргтехзаходів та наукової організації праці створити умови для перегляду застарілих та занижених норм виробітку, скласти план зниження трудомісткості виробничої програми і на цій основі підвищити продуктивність праці.

У 1971 році УВП Товариства переглянули 2498 норм виробітку в бік їх збільшення. Так, на Донецькому підприємстві розроблені і впроваджені у виробництво заходи по новій техніці та НОП дали змогу переглянути 104 норми виробітку. Це дозволило підвищити продуктивність праці на 9,5, а середню заробітну плату — на 4,5 процента. Якщо в 1970 році заробітна плата одного робітника складала 116 карбованців, то в 1971 — 122 карбованці.

На Одеському УВП-1 у минулому році переглянуто 147 норм, що дало змогу підвищити продуктивність праці на 14, а середню заробітну плату на 7,2 процента. Відповідно зросла і зарплата. Проте, не дивлячись на це, перевищення норм виробітку на підприємстві ще досить високе.

В цілому по Товариству в минулому році за рахунок перегляду норм виробітку трудомісткість виробничої програми знижено на 439,4 тисячі нормо-годин. Це підвищило продуктивність праці на 2,5 процента, а середню заробітну плату — на 1,6 процента. Тільки за рахунок підвищення продуктивності праці виготовлено понад план продукції на два мільйони 327 тисяч карбованців.

Перегляд норм виробітку необхідно робити так, щоб нова норма була ефективною, щоб зростала продуктивність праці. Дуже прикро, що не всі керівники підприємств та спеціалісти беруть до уваги вищезгадані умови, допускають випередження темпів зростання заробітної плати над темпами зростання продуктивності. Це, в першу чергу, стосується Черкаського та Ждановського учбово-виробничих підприємств. Вони, мабуть, забули, що правильне нормування праці є одним із ефективних засобів в дотриманні правильного співвідношення та виконанні планових завдань.

Науково обгрунтована норма виробітку забезпечує правильне поєднання праці робітника і його заробітної плати, інтереси робітника і інтереси країни у розподілі матеріальних благ суспільства, в тому числі й тих, що не проходять через заробітну плату. Це — житло, охорона здоров'я, освіта та інше.

Коли говорять «Резерви в дію», це означає, в першу чергу, і перехід на науково обгрунтовані норми.

В. ГАЛЕТА,
начальник відділу праці і зарплати ЦП УТОГ.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

4 березня 1972 р.

Сім років провів великий Кобзар у «незамкненій тюрмі» — у форті Новопетровському, що загубився в безкраїх казахських просторах. І хоч давно вже пішла друга сотня літ відтоді, як залишив він пустельний Мангишлак, тут свято шанують великого сина українського народу. Його ім'ям названо головне місто півострова.

Недавно в цих місцях побував спеціальний кореспондент РІАТАУ Вячеслав Мойсєєв. Нижче публікуємо його репортаж.

Сад на камінні

Від старих армійських казарм лишилися руїни. Ніздрюватий черепашник стін фортеці ще більше звівся й побілів. Тут, на вершині гори, біля флагштока стояв «на чатах» рядовий Шевченко. Невеличке плато, котре правило колись за плац. Отут лунала жорстока і безглузда команда: «Тягни носок!», пекуче сонце висіло просто над головою.

Зараз тут тихо. З гори добре видно форт Шевченко. Кубики блакитнуватих будиночків розкидані по всій низині, яка праворуч зовсім близько підступила до моря, а ліворуч розляглася ген-ген у широчині. І там, з лівого боку, серед монотонної жовтизни, величезною темною плямою виділяється сад.

Зараз зима, сад голий. Та не важко уявити собі, як навесні ці не дуже високі, але гіллясті дерева зазеленіють і дадуть прохолодну тінь. Вони простяглися неширокою алеєю у два ряди від воріт, на яких висять таблички з написами: «вулиця Шевченка» і «парк імені Т. Г. Шевченка». Цим парком, вирощеним в пустелі, по праву пишаються люди.

А початок йому поклали ті дві вербові гілочки, що їх привіз сюди в 1850 році з Гур'єва Тарас Шевченко. Його верби живі й досі. Їхні могутні колись стовбури порепалися, дуже висохли, але

пропускають все-таки чудодійні соки і живлять ними розложисту крону. Деревця дбайливо огорожені, їх бережуть як дорогу реліквію.

До речі, у форті живе внук того самого казаха, який допомагав Шевченкові садити верби, — Казбатир Таджієв. Свято шанують у його сім'ї ім'я Шевченка. А в роді самого Таджієва є Тараси...

Тут же, в саду, встановлений чи не перший пам'ятник Кобзареві. На восьмигранній невисокій колоні дата «1881». Його поставив комендант фортеці майор Іраклій Усков, котрий всіляко допомагав засланому поетові.

На території колишньої літньої дачі офіцерів збереглося те, заради чого приїздили сюди з усіх куточків країни, — землянка — житло великого Кобзаря.

Невисокий парканчик, а за ним — круглий, витесаний з черепашнику стіл з лавкою, сядеш на неї — й уявляєш собі, як Шевченко думав думу тут, а з-за його спини долинали нудне рипіння кричного колеса, що його обертав верблюд із зав'язаними очима...

Землянка поруч, на ній напис українською і казахською мовами: «Будиночок, де жив Шевченко Т. Г.».

Ось він, притулок засланого поета. Маленькі, над самою зем-

лею віконця. Неширокий, трохи вищий за метр вхід. Тарасові Григоровичу доводилось нахилиятися, щоб пройти в нього. Сім запнятих сідців ведуть у землянку. По них ступала нога Кобзаря... Якого не вірити, але співробітники музею підтверджують: землянка та сама, замінено лише дерев'яні деталі. Просто неймовірно! Скільки років минуло, мінялися мешканці фортеці, мінялися власті, руйнувалися будинки і палати, а ця убога землянка збереглася.

Шевченкова криниця, Шевченкові верби, Шевченків сад... Глибоко запав у душу казахів «Тараси-поет».

У колишньому офіцерському флігелі розмістився музей Шевченка. Траплялося, «пані офіцери» цуралися рядового Шевченка. Історія все поставила на свої місця. І якщо не пішли в непамять їхні імена, то лише в зв'язку з ім'ям підлеглого їм солдата... А тепер у стінах, де «нижнім чином» бувати не дозволялося, зберігаються документи про життя цього самого «рядового».

Директор музею Есбол Умірбаєв — шанувальник Тараса Григоровича, невтомний ентузіаст. Він сходить геть увесь Мангишлак, пройшов більше тисячі кілометрів, складаючи карту подорожей Шевченка, розшукуючи місця, описані й намальовані поетом. Умірбаєв провадить досліду роботу. Її результати будуть опубліковані в пресі.

НЕ БЕЗ СЕНСАЦІЙ

У напруженій боротьбі проходив змагання на першість Запорізького облвідділу УТОГ з шахів та шашок. І це не дивно, адже змагання були відбіркові: переможці отримували право виступати на республіканських змаганнях у Києві, захищати честь своєї області.

Треба сказати, що не обійшлося без сенсації і несподіванок. Чемпіонкою серед шахісток стала Людмила Рибалкіна, а чемпіонкою минулого року Любов Хмура задовольнилася другим місцем. Довідний шахіст Петро Васильов — робітник автозаводу «Комунар» — виборов перше місце. А ось наступні місця довелося визначати за таблицею коефіцієнтів. Друге місце дісталось В. Дороженку, третє — В. Певзневу. Хоча кандидат в майстри В. Колесник залишився на четвертому місці, до збірної команди облвідділу він все ж увійшов.

Змінився чемпіон шашкістів. Перше місце в турнірі впевнено завоював В. Щелков, який провів усі ігри без поразок. На другому місці — першорядник Іван Мачківський.

Серед шашисток, як і слід було чекати, перемогла Зінаїда Курдас. Жодної поразки!

Паралельно з особистим вісся командний залік. Перше місце завоювала команда Запорізького мськвідділу УТОГ. Спортсмени учбово-виробничого підприємства були на другому, а команда Пологівського мікрайвідділу — на третьому місці.

С. МОРДУШЕНКО.

КВАРТИРИ ОДЕРЖАТЬ ВСІ

В нинішньому році трудящі Донецького УВП уже вшесте відзначають своє новосілля — ще тринадцять сімей поліпшили свої житлові умови, переселилися з гуртожитків, бараків і приватних квартир в нові, впорядковані.

Найбільш вагомо відчують турботу партії про поліпшення добробуту молоді спеціалісти. Держава дала їм не тільки освіту, місце роботи за фахом, але й гарантоване законом право на першочергове забезпечення житлом. З десяти направлених до нас на УВП спеціалістів дев'ять чоловік уже справили новосілля. Серед них — технолог В. В. Демченко, старший майстер Г. Я. Радомсь-

СИЛЬНИЙ ДУХОМ

До редакції надходять листи, в яких молодь просить розповісти про визначних спортсменів — членів УТОГ, про їх шлях до спортивного Олімпу. Ось і нещодавно ми отримали листа від учнів Новоміргородської спецшколи-інтернату. Їх цікавить спортивна боротьба.

У відповідь на прохання учнів ми розповідаємо про кандидата у майстри спорту, молодого борця з Запоріжжя Віктора Огнівенка.

Він зайшов до редакції, трохи накульгуючи. Помітивши зацікавлений погляд, Віктор спокійно, ніби йшлося про якусь дрібницю, пояснив:

— Я прямо з тренування. Моїм спаринг-партнером був хлопець з напівважкої категорії, а я, як ви знаєте, виступаю в знонйлегшій.

Сухорлявий, низького зросту, Віктор Огнівенко з першого погляду видається зовсім юним. І тільки пильно поглянувши в його очі, я побачив у сірій глибині крицю характеру, сталеву волю. Ну, що ж, так воно й повинно бути, адже боротьба — спорт сміливих.

...Коли настала пора вчитися, батьки віддали Вітю до спецшколи-інтернату для глухих дітей, тим паче, що школа ця була в Запоріжжі, їх рідному місті. Там хлопчина займався багатьма видами спорту, але жодному з них не віддався переваги. Хто зна, як би склалася спортивна доля юнака, коли б не викладач фізкультури Микола Сергійович Крайний.

Микола Сергійович давно звернув увагу на Віктора. Йому подобався цей невисокий, міцний хлопець, який не міг пройти шкільним коридором, щоб когось не зачепити, не поборокаться. Одного разу вчитель запропонував хлопцеві:

— Підемо зі мною після уроків до спортзалу. Там тренуються борці, а тренер — мій знайомий. Сподобається — будеш борцем.

Юнак акуратно відвідував тренування з класичної боротьби. Тренер терпляче передавав йому свій досвід. Скільки було радості, коли значок III розряду прикрасив груди юнака. Але якесь невизначне почуття невдоволення, сум'яття бентежило хлопця.

Якось він затримався у спортзалі після тренування. І раптово для самого себе потрапив на змагання з вільної боротьби. На килимі точився впертий поєдинок. Тамуючи подих, Віктор слідував за боротьбою. Та це ж те, що йому потрібно! Який простір для ініціативи, атаки! І, головне, тут можна боротися будь-якою частиною тіла.

Тренер «вільників» Володимир Глуховченко, молодий майстер спорту, помітив хвилювання хлопця, підсів до нього:

— Хочеш бути таким, як вони? Віктор не зрозумів його. Тоді той написав запитання на шматку паперу. Юнак недовірилию подивився на тренера. Глуховченко, посміхаючись кутками губ, підбадьорливо поплескав Віктора по плечу.

Перше тренування... Хлопець запам'ятав його надовго. Він старався, хотів показати все, що міг, намагався наслідувати інших борців, але нічого не виходило.

— Не хвилюйся, — заспокоїв тренер. — Всі так починали. Будеш наполегливо тренуватися, і не відчуж, як прийде справжня майстерність.

Минуло небагато часу, і Віктор Огнівенко став чемпіоном Запо-

різької області. Та до нього ще не прийшло почуття впевненості, яке йому було так потрібне! До Ворошиловградської області на першість ДСТ «Зеніт» України хлопець їхав з тривожними думками. А, правду кажучи, боявся... І тільки тоді, коли несподівано для себе став чемпіоном, він повірив у свої сили, відчув справжнє спортивне покликання. З тих пір жодні обласні, республіканські чи всесоюзні змагання не проходили без участі В. Огнівенка.

Мужність... Це, мабуть, найголовніша риса характеру кожного спортсмена. Без неї розраховувати на значні спортивні досягнення не можна. Віктор вже неодноразово доводив, що має сталеву волю, несхитність, які підкріплені величезним прагненням до перемог.

...Позаду сім хвилин виснажливого поединку. Юнак бачив усміхнене обличчя тренера і підняті вгору декілька пальців — на

стільки очок попереду Віктор. І хоч до закінчення поединку зали-

шилось ще дві хвилини, Віктор уже вважав себе переможцем першості ДСТ «Зеніт» УРСР. І раптом, ухилившись від захвату перника, він невідало впав на ку. Різка біль... Зціпивши зуби, Віктор продовжував поєдинок. Про перемогу думати вже не доводилось, хоча б нічия... Програш робив його третім призером, але декілька очок — різниця між другим і третім місцем — ой, як потрібні були команді.

Секунди, як вічність. Сил вистачало лише на стримання атак суперника. Вікторові здавалось, що ще мить — і він втратить свідомість. Але це тільки здавалось... Поєдинок продовжувався, а піднятих пальців на руці тренера ставало все менше. І коли Глуховченко загнув останній палець, а Віктор втратив останню надію, суперник раптом послабив наступ і відійшов. Віктор, затуманений від болю очима, не розуміючи глянув на тренера. Той підійшов і радісно обняв: «Нічия!» і стурбовано кивнув на руку: «Що трапилось?»

Відповідь дали у лікарні — тріщина... Це була велика неприємність, та Віктор лише вдоволено посміхався — він вистояв.

Багато перемог записав на свій рахунок після того пам'ятного поединку Віктор Огнівенко. І ось в грудні минулого року прийшла радісна звістка — йому присвоєно звання «Кандидат у майстри спорту». Та це не рубіж, а один із шаблів до нових спортивних перемог. А вони будуть, адже Віктору лише 21 рік.

За цей час В. Огнівенко закінчив спецшколу-інтернат і тепер працює інструктором Запорізького Будинку культури глухих. Його вихованці здобувають перемоги, а він сам наполегливо тренується. А коли Віктора запитують про плани на майбутнє, він тільки загадково посміхається.

В. ГЛУЩЕНКО.

перших одержали нові квартири Б. М. Туркін, В. Ф. Туркіна, В. А. Низельник, В. А. Пинніца, Л. М. Дробященко, А. М. Медведєва, В. П. Шумейко та інші.

За весь час, починаючи з 1964 року, підприємство уже одержало за рахунок пайових внесків в будівництво житла 145 квартир.

В. ЯКУБЕНКО.

м. Донецьк.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74. тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 323—5000. 72 р.

Незабаром на екранах

«ОСТРІВ СКАРБІВ»

(За романом Р. Стівенсона)

...Трактир «Адмірал Бенбоу», що належав матері юного «Джима Гопкінса», стояв на березі моря, недалеко від села. Якимось восени в трактирі з'явився старий моряк зі шрамом на щоці. Людина мовчазна, він цілими днями ходив берегом з підзорною трубою, а ввечері спускався в кімнату з каміном.

В один з таких вечорів до трактиру увійшла людина з чорною пов'язкою на очах і спитала Біллі Бонса (так звали моряка зі шрамом). Між ними відбулася досить дивна розмова, в якій згадувався капітан Флінт, відомий ватажок піратів...

Ще раз звернутись до роману. Тепер на Центральній студії дитячих та юнацьких фільмів імені М. Горького його екранізував режисер Євген Фрідман.

Автори нового фільму не намагаються сперечатися з доведеною стрічкою, зокрема, з її акторськими вдачами.

Та картина була вільною імпровізацією на теми книги Стівенсона — зі зміненими взаємовідносинами героїв, іншими сюжетними лініями. Творці нового фільму намагалися бути якомога ближче до літературного першоджерела.

Мотив, що його підкреслює

Не варто розповідати далі зміст. Адже мова йде про всім відому книгу Роберта-Луїса Стівенсона «Острів скарбів». Хто не читав цієї книги? Хто не хвилювався за відважного юнга Джіма Гопкінса, який ледве не загинув у боротьбі з піратами?

Багато років тому, ще до війни, режисер Володимир Вайншток поставив фільм «Острів скарбів». Популярну стрічку, в якій знімалися чудові актори Микола Черкасов, Осип Абдулов, Михайло Царьов, дивилися кілька поколінь юних глядачів.

Книга Р. Стівенсона і тепер хвилює читачів романтикою морських просторів, яскравими характеристиками, захоплюючим сюжетом.

І кінематографісти вирішили

фільм, мужній і оптимістичний. Автори фільму показали на екрані благородні характери, яким би хотілося наслідувати, створили героїко-романтичну картину, що тактовно допомагає формуванню юної душі.

Автори сценарію Едгар Дубровський та Євген Фрідман.

Режисер-постановник Є. Фрідман. В ролях: Ааре Лаанеметс, Борис Андреев, Лаймонас Лорейка, Альгіс Масюліс, Юозас Урманавічюс, Людмила Шагалова та інші.

Виробництво Центральної студії дитячих та юнацьких фільмів імені М. Горького.

Е. ЛІСОВА.

На фото: кадр з фільму «Острів скарбів».